

עמ"ת 6183/10/21 - מוחמד קוואסמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 6183-10-21

בעניין: מוחמד קוואסמי

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ העורר: עו"ד אמיר נבון

ב"כ המשיבה: עו"ד יפעת פנחסי-נבו; עו"ד דקלה לוי דמרי

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ב' אלעזר) שניתנה ביום 30.9.21 בתיק מ"ת 60263-08-21. בהחלטה זו דחה בית משפט קמא בקשה לעיון חוזר שהעורר הגיש, ואשר בה טען כי מאז ניתנה החלטה קודמת של בית המשפט בעניינו, חומר הראיות הקיים נגדו נחלש.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום שבו הוא מואשם בעבירות של החזקת נשק והחזקת תחמושת. בכתב האישום נטען, כי החל ממועד שאינו ידוע למשיבה ועד ליום 9.8.21, העורר החזיק נשק אוויר מסוג אם-16 שהוסב להיות נשק שיכול לפגוע ולהרוג אדם. בכתב האישום נטען, כי ביום 9.8.21 בשעה 05:50 או בסמוך לכך, בעת חיפוש שנערך בעקבות צו בית משפט, נמצאו בבית העורר בענאתא, על גג הבית, תיק ובתוכו הנשק וכן שלוש מחסניות מלאות תחמושת וקופסת כדורי 5.56 מ"מ המתאימים לשימוש בנשק. עוד נטען בכתב האישום, כי בקומה השנייה באותו בית נמצאו שתי קופסאות נוספות של כדורי 5.56 מ"מ המתאימים לשימוש בנשק.
3. עם הגשת כתב האישום המשיבה הגישה בקשה להורות על מעצרו של העורר עד לתום

ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. העורר חלק על קיומן של ראיות לכאורה. בהחלטה שניתנה ביום 1.9.21 על ידי בית המשפט (כב' השופט מ' בורשטין) קבע בית המשפט, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, ואולם קיימת חולשה מסוימת בראיות אלה. בסיום החלטתו קבע בית המשפט, כי בעבירות נשק יש ככלל להורות על מעצר עד לתום ההליכים. עם זאת, בית המשפט קבע שקיימים מקרים שבהם תיתכן מתכונת אשר ברמת ביטחון גבוהה תאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשם. במקרה הנדון בית המשפט קבע כי אין מקום לשלול מראש חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, הן לנוכח נסיבותיו של העורר, שהינו אדם חסר עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי, והן לנוכח קביעותיו של בית המשפט לעניין הראיות. בית המשפט קבע, כי יש לבחון את אפשרות שחרורו של העורר לאחר שיוגש תסקיר שירות המבחן, והוא הורה על הזמנת תסקיר.

4. ביום 12.9.21 התקבלו אצל ב"כ העורר חומרי חקירה נוספים מאת המשיבה שמהם עולה, כי נלקחו מעתקי טביעות אצבע משתי מחסניות שנתפסו לצד הנשק וכן מקופסת קרטון של כדורים שהייתה בסמוך לנשק. בדיקת טביעות האצבע הצביעה על כך שהן שייכות לאדם אחר, אחד או יותר, שאינו העורר. בעקבות כך, הגיש העורר בקשה לעיון חוזר. בבקשתו טען, כי ממצא זה הוא בעל חשיבות רבה, שהרי מדובר בטביעות אצבע של אנשים שאינם העורר, אשר נמצאו על שני חפצים נפרדים.

5. הבקשה לעיון חוזר נדונה על ידי כב' השופט ב' אלעזר. בהחלטה שניתנה על ידו ביום 30.9.21 - היא ההחלטה מושא הערר שלפניי - קבע בית המשפט, כי הראיות שנוספו לאחר שניתנה החלטתו הקודמת של בית המשפט, אינן מכרסמות באופן משמעותי בחומר הראיות הלכאורי הקיים נגד העורר. בית משפט קמא העיר בהחלטתו, כי בקשת שירות המבחן להגיש את תסקירו ביום 18.11.21 גורמת לדחייה ארוכה בדיון בעניינו של העורר. עם זאת, בית המשפט קבע, כי במקרה זה נדרשת הערכת מסוכנות של גורם מקצועי. התוצאה הייתה שבית משפט קמא דחה את הבקשה לעיון חוזר. מכאן הערר שלפניי.

6. הדיון בערר התקיים לפניי ביום 7.10.21. בדיון זה נדונו בין היתר טענות הצדדים בקשר לראיית DNA שנמצאה על גבי הנשק עצמו. ב"כ העורר טען, כי טיעוני המשיבה עד כה והחלטות בית משפט קמא ניתנו בעת שהייתה בתיק החקירה חוות דעת ראשונית בלבד, המתבססת על 11 אתרים בלבד, מבלי שהייתה בחוות דעת זאת כל התייחסות למשמעויות הסטטיסטיות של הממצאים.

7. במהלך הדיון הודיעה ב"כ המשיבה, כי בינתיים נערכה חוות דעת סופית של המחלקה לזיהוי פלילי. ב"כ העורר טען בתשובה, כי חוות דעת זו אינה מתייחסת להיבטים הסטטיסטיים של הבדיקה ככל שמדובר בבני משפחתו של העורר. זאת על רקע האפשרות כי הממצאים שהתגלו על הנשק שייכים למי מאחיו של העורר, ולא לעורר עצמו. במענה לכך השיבה ב"כ המשיבה, כי המחלקה לזיהוי פלילי התבקשה להכין חוות דעת גם ביחס לאפשרות זו.

8. לאחר הדיון שהתקיים לפניי, המשיבה הגישה שתי חוות דעת: האחת, היא חוות דעתה של פקד ד"ר לינה קירשנבאום מיום 4.10.21. השנייה, היא חוות הדעת של רפ"ק ד"ר לב ווסקוביניק מיום 12.10.21. כאמור, שתי חוות הדעת הוגשו לאחר הדיון שהתקיים לפניי, וממילא הצדדים לא התייחסו אליהן ולא מסרו את עמדתם ביחס למה שכתוב בהם.
9. העובדה שנמצאו טביעות אצבע של אחר או אחרים על התחמושת שהייתה בסמוך לנשק, אינה שוללת את האפשרות שהעורר אחז בפועל בנשק. היא גם אינה שוללת את האפשרות שהעורר ביצע את העבירות המיוחסות לו, גם אם לא אחז בפועל בנשק. אעיר, כי דומה שאין חולק על כך שיש נגד העורר ראיות בעוצמה גבוהה ככל שמדובר בשתי קופסאות הכדורים שנמצאו בקומה השנייה.
10. ואולם מצד שני נראה שיש טעם בטענת ההגנה, שהימצאות טביעות אצבע של אחרים על פרטי התחמושת, תומכת בטענת העורר שאין לו זיקה לנשק. זאת שכן מדובר בראיה פוזיטיבית הקושרת אחרים לנשק, ולא את העורר.
11. מטבע הדברים שיש ראיות לכאן ולכאן. בסופו של דבר יש להתייחס אל מכלול הראיות ולא אל ראיה זו או אחרת. כך למשל, מבין הראיות הפועלות לחובת העורר יש לציין את העובדה שהוא הפנה את השוטרים שערכו את החיפוש לשתי קופסאות הכדורים שנמצאו בקומה השנייה, הדומות לקופסאות הכדורים שנמצאו על הגג, בסמוך לנשק.
12. כפי שצוין, בית משפט קמא לא סיים את מלאכתו. הוא קבע לפניו דיון נוסף לאחר קבלת תסקיר. בית המשפט ציין בהחלטתו, כי במסגרת השיקולים שהוא ישקול בסופו של יום, הוא ייתן משקל גם למצב הראייתי. הדעת נותנת כי בעת שיעשה זאת, בית המשפט ייתן גם משקל להימצאות טביעות אצבע.
13. כאמור, אני סבור כי הימצאות טביעות אצבע של אחר או אחרים פועלת במידת מה לטובת העורר. ואולם אני סבור כי יש בכך כדי להטות את הכף ולהביא לשחרורו של העורר כבר עתה, בטרם קבלת תסקיר. משכך, לא ראיתי מקום לקבל את הערר.
14. בכך לא תם דיונו. כפי שצוין, בינתיים הוגשו חוות דעת בעניין ממצאי ה-DNA שהתגלה על הנשק. חוות דעת אלה לא היו מונחות לפני בית משפט קמא ולא נדונו על ידו. הן גם לא נדונו על ידי. משכך אני קובע, כי ככל שהצדדים, או מי מהם, ירצו להתייחס לחוות דעת אלה בדיון הבא שיתקיים לפני בית משפט קמא לאחר שיוגש התסקיר, פתוחה לפנייהם הדרך לעשות זאת.

15. סוף דבר. מהטעמים עליהם עמדתי, הערר נדחה.

16. הפרקליטות מוזמנת לקבל את תיק החקירה שהושאר אצלי.

17. המזכירות תשלח לצדדים העתק מהחלטה זו.

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ב, 15 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.